

مهلت ارسال آثار به جشنواره ملی خندستان تمدید شد

مهلت ارسال آثار جهت حضور در پنجمین جشنواره ملی خندستان تمدید شد. دبیرخانه پنجمین جشنواره ملی تئاتر کمدی خندستان طی انتشار فراخوانی از تمدید مهلت ارسال آثار تا روز ۲۰ بهمن ۱۴۰۱ خبر داد. به گزارش ایران تئاتر، بر اساس این خبر برگزار خواهد شد. علاقه‌مندان می‌توانند جهت دریافت آیین‌نامه فراخوان به سایت جشنواره مراجعه و یا جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره ۰۳۱۳۵۶۶۰۸۸۲ داخلی ۳ تماس حاصل کنند. پنجمین دوره جشنواره ملی تئاتر کمدی خندستان اسفندماه سال جاری در اصفهان به گزارش ایران تئاتر، بر اساس این خبر برگزار خواهد شد.

داوران از چهل و یکمین جشنواره تئاتر فجر می‌گویند

خلاقیت، تنوع، عقل‌گرایی و نوآوری

در صفحات ۲، ۳، ۴، ۵ و ۶ بخوانید

ایوانا وومیک کومیناچ:

از طریق جشنواره می‌توان نمایشگر و

مخاطب جدی تئاتر تربیت کرد

مدیرکل هنرهای نمایشی:

شاهد پوست‌اندازی جشنواره

تئاتر فجر هستیم

امجد مسن موسی:

نسل جوان و فلاق تئاتر ایران

شگفت‌انگیز است

ابوالفضل همراه:

عنصر فلاقیت در آثار فیابانی

نقش پررنگی دارد

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی:

جشنواره امسال تئاتر فجر نسبت به سال گذشته پرشورتر برگزار شد

به برپایی باشکوه این جشنواره ها اقدام کردند و استقبال پرشور مخاطبان از این جشنواره نشان دهنده خنثی کردن تمامی توطئه‌های بدخواهان ملت برای کمرنگ کردن حضور مردم در جشنواره های فجر بوده است.»

اسماعیلی توضیح داد: «به جرئت می‌توان گفت جشنواره تئاتر فجر به واسطه برپایی رویداد منطقه‌ای و استانی از درخشان‌ترین دوره‌های جشنواره به شمار می‌رود همچنین جشنواره امسال تئاتر فجر نسبت به سال گذشته پرشورتر برگزار شد.»

اسماعیلی همچنین در ادامه با اشاره به ترکیب متنوع و باکیفیت فیلم‌های بخش سودای سیمرغ جشنواره چهل و یکم

فجر، ابزار امیدواری کرد امسال شاهد مهم‌ترین و بزرگ‌ترین رویداد هنری کشور باشیم. گفتنی است، جلسات شورای هنر کشور پس از سال‌ها وقفه، در دوره جدید وزارت فرهنگ از سر گرفته شده است و چهاردهمین جلسه این شورا در دوره جدید و هفتاد و نهمین جلسه آن در ادوار مختلف در دفتر وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی برگزار شد.

محمد مهدی اسماعیلی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در چهاردهمین جلسه شورای هنر کشور گفت جشنواره تئاتر فجر به واسطه برپایی رویداد منطقه‌ای و استانی از درخشان‌ترین دوره‌های جشنواره

به شمار می‌رود، همچنین جشنواره امسال تئاتر فجر نسبت به سال گذشته پرشورتر برگزار شد.

به گزارش ایران تئاتر به نقل از مرکز روابط عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، چهاردهمین جلسه شورای هنر کشور به ریاست محمد مهدی اسماعیلی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با پیش دستور ارائه گزارشی از

روند برپایی جشنواره‌های تئاتر و تجسمی فجر و دستور جلسه ادامه بررسی آیین نامه های صدور پروانه فیلمسازی و نمایش فیلم در محل وزارتخانه برگزار شد.

وزیر فرهنگ در این جلسه با اشاره به برپایی باشکوه جشنواره‌های هنری تئاتر و تجسمی فجر گفت: «مسئولان جشنواره‌های هنری تئاتر و تجسمی فجر امسال با یک روحیه جهادی نسبت

۲۱۵ اجرا طی ۱۰ روز

جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر در ایستگاه پایانی

چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر طی ۱۰ روز برگزاری میزبان ۲۱۵ اجرای تئاتر در بخش‌های صحنه‌ای و خیابانی خود بود.

به گزارش ایران تئاتر، روز سه‌شنبه ۱۱ بهمن چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر که از اول بهمن بخش اجراهای صحنه‌ای و خیابانی خود را آغاز کرد و بعد از ۱۰ روز با معرفی برگزیدگان بخش‌های جایزه بزرگ صحنه‌ای ایران، مسابقه بین‌الملل و مسابقه تئاتر خیابانی به کار خود پایان داد.

این جشنواره در روز شنبه ۱ بهمن و همزمان با برگزاری مراسم افتتاحیه، میزبان ۱۱ اجرای صحنه‌ای و ۶ اجرای خیابانی بود.

روز یکشنبه ۲ بهمن در بخش صحنه‌ای جشنواره ۱۶ اجرا و در بخش خیابانی ۷ اجرا تجربه شد.

روز دوشنبه ۳ بهمن و در سومین روز جشنواره چهل و یکم تئاتر فجر شاهد ۱۱ اجرا در بخش صحنه‌ای و ۷ اجرا در بخش خیابانی بودیم.

روز سه‌شنبه ۴ بهمن، جشنواره میزبان ۱۵ اجرای صحنه‌ای و ۷ اجرای خیابانی بود.

در روز چهارشنبه ۵ بهمن نیز در بخش صحنه‌ای ۱۳ اجرا و در بخش خیابانی ۳ اجرا وجود داشت.

روز پنجشنبه ۶ بهمن، چهل و یکمین جشنواره تئاتر فجر در روز ششم خود پذیرای ۱۷ اجرا در بخش صحنه‌ای و ۸ اجرا در بخش خیابانی بود.

روز جمعه ۷ بهمن و در هفتمین روز جشنواره، ۱۷ اجرای صحنه‌ای و ۸ اجرای خیابانی دیده شد.

روز شنبه ۸ بهمن، جشنواره تئاتر فجر شاهد ۱۶ اجرای صحنه‌ای و ۱۰ اجرای خیابانی بود.

روز یکشنبه ۹ بهمن نیز ۱۵ اجرا در بخش صحنه‌ای و ۱۰ اجرا در بخش خیابانی جشنواره وجود داشت.

روز دوشنبه ۱۰ بهمن و در آخرین روز جشنواره چهل و یکم تئاتر فجر نیز ۱۱ اجرا در بخش صحنه‌ای و ۷ اجرا در بخش خیابانی دیده شد.

این دوره جشنواره تئاتر فجر طی ۱۰ روز، در بخش صحنه‌ای پذیرای ۱۴۲ اجرا و در بخش خیابانی نیز پذیرای ۷۳ اجرا بود.

در این بین سهم آثار خارجی حاضر در جشنواره تئاتر فجر ۱۸ اجرا بوده است.

در کل چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر میزبان ۲۱۵ اجرا در ۲ بخش صحنه‌ای و خیابانی بود.

مدیرکل هنرهای نمایشی:

شاهد پوست اندازی جشنواره تئاتر فجر هستیم

مدیرکل هنرهای نمایشی با تأکید بر اینکه در جشنواره تئاتر فجر یک پوست اندازی اتفاق افتاده است، گفت امسال ۸۶ درصد تمام تولیدات جشنواره شهرستانی هستند؛ در حالی که در گذشته این طور نبود. همچنین امسال نیروهای جوان حضور پررنگ تری داشتند.

به گزارش ایران تئاتر، کاظم نظری مدیرکل هنرهای نمایشی پس از تماشای نمایش «مضحکه عجایب المخلوقات» در هشتمین روز برگزاری جشنواره تئاتر فجر، در گفت و گویی درباره ارزیابی اش از جشنواره گفت: «هشت روز پرشوری را پشت سر گذاشتیم و اتفاقات خوبی رقم خورد. در این مدت اجراهای خوبی داشتیم و علاقه مندان هنرهای نمایشی با حضورشان سالن های ما را گرم کردند.» او با اشاره به این که جشنواره تئاتر فجر جزو جشنواره های مطرح دنیاست، اظهار داشت: «این جشنواره ۴۱ دوره را پشت سر گذاشته و پر از تجربه و معرفی است. علاوه بر هنرمندان کشورمان گروه های مطرح دنیا هم در جشنواره حضور داشتند و ارتباط خوبی با مردم برقرار کردند.»

نظری با اعلام این خبر که ۸۶ درصد تمام تولیدات جشنواره امسال شهرستانی هستند، توضیح داد: «امسال نیروهای جوان حضور پررنگی داشتند؛ در حالی که قبلاً بیشتر شاهد حضور پیشکسوت ها بودیم. الان یک پوست اندازی در جشنواره اتفاق افتاده است و قشر جوان ما بیشتر حضور دارد.»

او افزود: «یکی از ماموریت هایی که خودم برای مرکز هنرهای نمایش طراحی کرده بودم، میدان دادن به نیروهای شهرستانی بود. خودم شهرستانی هستم و تئاتر را در شهرستان شروع کردم. می دانم این بچه ها چقدر زحمت کشیدند که خودشان را عرضه کنند. موظفم به بچه های شهرستان کمک کنم. هر چند می دانم که کاری که باید انجام دهم نیاز به زمان دارد. در این جشنواره ثابت کردیم که دل ما با شهرستانی هاست. اگر در تهران بگردید متوجه می شوید، اکثر کسانی که در تهران کار کردند، خودشان زمانی شهرستانی بوده اند.»

نظری با تأکید بر اینکه تئاتر تحریم پذیر نیست، بیان کرد: «در هر دوره و مقطعی در دنیا هیچ وقت جماعت تئاتری خودش را تحریم نمی کند. همه عزیزانی که نبودند شاید کار نداشتند، شاید شرایطش را نداشتند. به هر حال در اتاق من روی همه باز است. همه می توانند کار کنند و ما از همه حمایت خواهیم کرد.»

مسلم قاسمی، داور بخش خیابانی جشنواره تئاتر فجر:

نمایش خیابانی عقل گرا و متفکرانه است

به جاست.

مسلم قاسمی با تأکید بر اینکه تئاتر خیابانی مردمی ترین نوع نمایش است، گفت: «نمایش خیابانی عقل گرا و متفکرانه است. تماشاگر می آید که بهره ای ببرد. درست است که باید مفرح و جذاب هم باشد؛ اما نباید به سمت لودگی برود. یک نمایشگر خیابانی باید به موضوع تسلط کافی داشته باشد.»

او افزود: «مردم را باید جدی گرفت. طنز و کمدی در جای خودش ارزشمند است اما برخی حرکات که صرفاً باعث خنده تماشاگر بشود بدون اینکه چیزی به او اضافه کند، عمقی و دارای تأثیرگذاری ماندگار نیست. ما در تئاتر خیابانی نمی خواهیم صرفاً تماشاگر را بخندانیم. تماشاگر می تواند یک کار کمدی ببیند و هم زمان بیاموزد و به درکی از اجتماع برسد که تا قبل از دیدن آن نمایش، نداشته است و درواقع تئاتر خیابانی تلنگری به او زده که به تفکر وادار شده است. تئاتر خیابانی می تواند نجات بخش خیلی از موضوعات و معضلات اجتماعی باشد.»

داور بخش خیابانی چهل و یکمین دوره جشنواره بین المللی فجر، حضور پرتعداد و چشمگیر هنرمندان شهرستان ها را در این دوره از جشنواره بی نظیر توصیف کرد و گفت: «هنرمندان تئاتر خیابانی سراسر کشور، حکم خانواده را پیدا کرده اند. در جشنواره های مختلف با یکدیگر همکاری می کنند و در این جشنواره هم دیدیم که بچه های استان های مختلف با اینکه رقیب یکدیگر بودند به کمک هم می آمدند و این روحیه همکاری و همیاری بسیار قابل تقدیر بود.»

قاسمی درباره داوری این رویداد گفت: «داورانی که من در این رویداد افتخار همکاری با آن ها را داشتم جوانانی هستند که خودشان سال ها دست اندرکار تئاتر خیابانی بوده اند. دانش کافی دارند و اساتید دانشگاه هستند. می خواهم شرکت کنندگان بدانند که داوران آثارشان را به دوراز هر گونه جانب گرایی و ملاحظات ویژه داوری کردند.»

او افزود: «مهم ترین نکته مورد نظر برای ما، تفکر و دقت به نقش تئاتر خیابانی بود و نه صرفاً اجرای تئاتر در خیابان؛ متن دغدغه مند و کارگردانی صحیح و اینکه بازیگرها چقدر توانسته اند از فنون بازیگری تئاتر خیابانی، درست استفاده کنند نیز از موارد دیگری بود که به آن توجه داشتیم. در داوری تمام تلاش مان را کردیم که عدالت را رعایت کنیم. برخی مواقع اختلاف سلیقه هایی بود و درحالی که هر روز در مورد آثار صحبت می کردیم؛ اما هنگام تعیین آرای نهایی بازهم پنج، شش ساعت برای جمع بندی نشستیم و بررسی کردیم تا حقی از کسی ضایع نشود.»

قاسمی در پایان گفت: «من چند سالی است از ایران دور هستم اما کامل در جریان کارها هستم و با هنرمندان ارتباط دارم. شور و شوق این دوره از جشنواره برای من بسیار زیبا بود. روزهای لذت بخشی را تجربه کردم در کنار هنرمندان و تماشاگرانی که در سرما به تماشای آثار می آمدند، این موقعیت برایم بسیار لذت بخش و خاطره انگیز بود و در این دوره چیزی جز زیبایی و صمیمیت و همیاری و همکاری و شور و شغف ندیدم و به همه خسته نباشید می گویم.»

مسلم قاسمی بر این باور است که تئاتر خیابانی می تواند نجات بخش خیلی از موضوعات و معضلات اجتماعی باشد و به تماشاگر تلنگری بزند که به تفکر وادار شود.

به گزارش ایران تئاتر، مسلم قاسمی کارشناس دو رشته مدیریت و کارگردانی است و به عنوان بازیگر، نویسنده، کارگردان، صدای پیشه، پژوهشگر و مترجم مشغول فعالیت است. او تئاتر، نمایش خلاق و فن بیان را در دانشکده های تهران، علوم پزشکی و تربیت معلم تدریس کرده است. اجرای صدها نمایش سیار، خیابانی و صحنه ای در سراسر کشور و حضور در جشنواره های ایرانی و خارجی از دیگر فعالیت های این پیشکسوت به شمار می آیند. مسلم قاسمی بیش از دو دهه است که در آلمان اقامت دارد و در حوزه هنرهای نمایشی در این کشور نیز فعالیت های متعددی داشته است. مسلم قاسمی در چهل و یکمین دوره جشنواره بین المللی فجر به عنوان داور خیابانی حضور داشت.

مسلم قاسمی با بیان اینکه ۲۹ نمایش خیابانی را در این دوره از جشنواره برای قضاوت تماشا کرده اند، گفت: «آثاری بدیع و خوبی همراه با نوآوری که دیدیم، مجموعه ای شامل نمایش خیابانی، نمایش در خیابان، نمایش آیینی سنتی و مناسبتی و ارزشی بودند. در میان شان نمایش های بسیار بدیع و نوآورانه و خلاق وجود داشت اما با توجه به کمیت و نسبت به چنین جشنواره ای، به لحاظ موضوعات، دارای تنوع چندانی نبودند.»

او افزود: «از اینکه داور این رویداد بودم بسیار خرسندم ولی در لحظاتی دلم می خواست در مرحله انتخاب آثار و بازبینی شرکت داشتم چون فکر می کنم در آن مرحله ارائه پیشنهادها و راهکارها کمک می کند اثر ارزشمندتر و پخته شود و بعد به جشنواره بیاید.» قاسمی با اشاره به کمیت بالای حاضران در جشنواره تئاتر خیابانی ادامه داد: «با این تعداد هنرمند و جوان علاقه مند و پویا و این پتانسیل بالا که در جشنواره حضور دارند، تئاتر خیابانی از نظر کمیت بی نظیر و قابل تقدیر است؛ اما باید مراقب این پتانسیل باشیم که در مسیر درست حرکت کند.»

او گفت: «باید برای این علاقه مندان آموزش های لازم را بگذاریم. دیدن آثار و نقد آن ها، مطالعه و شرکت در کارگاه های آموزشی عملی تئاتر خیابانی در آموزش بهتر تئاتر خیابانی بسیار تأثیرگذار است. گاهی تعریف تئاتر خیابانی گم می شود حتی بین ما کارشناسان هم مقداری اختلاف سلیقه هست.»

این کارشناس تئاتر انتخاب سوژه را در تئاتر خیابانی بسیار حائز اهمیت دانست و توضیح داد: «با یک نظر به اطراف مان در جامعه، ده ها سوژه برای کار کردن پیدا می شود. نویسنده باید تحقیق کند به دنبال سوژه برود و با تسلط کافی به موضوع آن را در چارچوب نمایش خیابانی قرار دهد. تنها اشاره به موضوع کافی نیست بلکه کار نمایش خیابانی باز کردن لایه های زیرین و حتی در برخی موارد ارائه راه حل است.»

او افزود: «به نظر من اگر نویسنده از کارگردان جدا باشد، کارگردان بهتر می تواند لایه های زیرین متن را کشف کند. مبتنی بر دیدگاه خودش، نوشته را بررسی می کند و کشف های جدیدی می کند. ضمن اینکه نقش دراماتورژ هم در نمایش خیابانی بسیار مهم و

احمد حسن موسی، داور بخش بین‌الملل جشنواره تئاتر فجر

نسل جوان و خلاق تئاتر ایران شگفت‌انگیز است

احمد حسن موسی، داور بخش بین‌الملل چهل و یکمین جشنواره تئاتر فجر با اشاره به تنوع موضوعی قابل توجه آثار شرکت‌کننده در این رویداد می‌گوید چیزی که باعث شگفتی او شده، وجود نسل جوان توانمند و خلاق در تئاتر ایران است.

جشنواره چهل و یکم تئاتر فجر با معرفی برگزیدگان بخش‌های مختلف در مراسم اختتامیه که در تالار وحدت برگزار شد، به ایستگاه پایانی خود رسید. برای آگاهی از روند و چگونگی داورها با احمد حسن موسی که از کشور عراق به عنوان داور بخش بین‌الملل جشنواره چهل و یکم حضور داشت، به گفت‌وگو نشستیم.

تنوع موضوعی آثار این دوره از جشنواره تئاتر فجر را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

در هر جشنواره‌ای که در هر جای جهان برگزار می‌شود، بهتر آن است که شرایط و واقعیت حال آن کشور به نمایش گذاشته شود. من در نمایش‌های ایرانی که حدود سی‌ده نمایش بودند، تنوع زیادی دیدم. نمایش‌های خارجی و عربی نیز وضعیت حال و اوضاع امروز کشورهای خودشان را به روی صحنه آورده بودند؛ و البته طبیعت هر جشنواره‌ای است که دارای موضوعات متنوع با توجه کشورهای شرکت‌کننده در آن باشد.

سطح کیفی آثار، چه در بخش خارجی و چه در بخش داخلی چگونه بود؟ من معروف به رک‌گویی هستم و اگر بخوام رک و صریح بگویم، این غیرطبیعی است که بیش از چهارده نمایش ایرانی وارد مسابقه شوند. به‌عنوان مثال در جشنواره بین‌المللی تئاتر بغداد که من در آن حضور داشتم، ما تنها سه نمایش از کشور عراق در آن قرار دادیم و برای همین مورد پرسش قرار گرفتیم. به جای این همه نمایش و کمیت، چه خوب است در جشنواره بعدی تنها سه یا چهار نمایش خیلی باکیفیت داشته باشیم. ما هم شاهد نمایش‌های خیلی باکیفیت و فوق‌العاده و هم شاهد نمایش‌های بی‌کیفیت و ضعیف بودیم.

تا جایی که می‌دانم با تئاتر ایران از دیرباز آشنا هستید؛ کیفیت آثار نمایشی ایرانی و وضعیت تئاتر ایران، نسبت به گذشته را چگونه ارزیابی

می‌کنید؟ تئاتر ایران چه در گذشته و چه اکنون، تئاتر پیشرفته‌ای است و علت آن هم دارا بودن این همه تالارها و مکان‌های اجرای نمایش است. بالا بودن تعداد نمایش‌ها، باعث ایجاد و تولید خلاقیت می‌شود. زمانی که صدوبیست نمایش در سال در ایران روی صحنه برود مطمئناً حداقل یک‌چهارم این نمایش‌ها متنوع و خلاقانه خواهند بود؛ و چیزی که باعث شگفتی و غافلگیرکننده است، وجود نسل جوان توانمند و خلاق در تئاتر ایران است.

برای‌مان از چرخه و فرایند داورها بگویید. معیارهای داور شما بر چه مبنایی تعیین شدند؟ هماهنگی بین داوران را چطور ارزیابی می‌کنید؟

معیار داور ما خلاقیت بود و ما برای هر نمایش، نمره می‌دادیم، نمره‌ها جمع می‌شدند و کار برتر انتخاب می‌شد. من در هیئت‌داوران، دانش و شعور بالایی دیدم. حتی اگر یک داور نسبت به رأی جمع اعتراضی داشت، نسبت به آن نظر مخالف، گفت‌وگو می‌شد تا به نقطه مشترک برسیم.

فرآیند و کیفیت داور چگونه بود؟ آیا بر طبق برنامه انجام شد؟

قطعا همین‌طور بود و علت آن هم این موضوع بود که ما در این جشنواره، هر روز به بررسی و ارزش‌گذاری نمایش‌ها می‌پرداختیم، درحالی‌که در جشنواره‌های دیگر، هر سه روز این کار انجام می‌شود. ما گردهمایی‌های روزانه داشتیم. دیشب در آخرین گردهمایی داور، جلسه ما حدود دوازده ساعت به طول انجامید و هیچ‌کدام از داوران هیچ اعتراضی به نتایج داور نداشتند.

آیا نظری درباره برگزاری جشنواره، در حال حاضر و همچنین برای آینده آن دارید؟

به مخاطبان بهای بیشتری داده شود. برای حضور در جشنواره، به کشورهای بیشتری بها داده شود. این جشنواره، پیشینه چهل‌ویک‌ساله دارد و این جشنواره که من آن را خیلی دوست دارم باید باقی بماند و قوی‌تر شود و مانند اثری ماندگار در منطقه و جهان بدرخشد.

داریوش نصیری، مدیر بخش نمایش‌های خیابانی و محیطی جشنواره تئاتر فجر:

هنرمندان استانی گوی سبقت را از تئاتر خیابانی تهران ربودند

مدیر بخش نمایش‌های خیابانی و محیطی چهل و یکمین جشنواره تئاتر فجر گفت از ۳۱ اثر انتخاب شده برای اجرا در بخش خیابانی فجر، ۲۹ کار شهرستانی و ۲ اثر برای تهران بودند که همین نشان از توجه به تئاتر خیابانی در اقصی نقاط ایران دارد.

به گزارش ایران تئاتر، داریوش نصیری، مدیر بخش نمایش‌های خیابانی و محیطی جشنواره فجر امسال در گفت‌وگویی گفت: «ما در برنامه ریزی برای اجراهای خیابانی فجر تابع فراخوان بودیم. سعی کردیم کارها را به درستی انجام دهیم. بازبینی‌ها در مرحله اول براساس فیلم و سپس حضوری صورت گرفت. پس از بازبینی حضوری در طی دو هفته ما به بیست و یک اثر رسیدیم که این کارها به بخش پایانی و اجرای فجر راه پیدا کرد.»

نصیری با تأکید بر اینکه از ۳۱ اثر، ۲۹ کار برای اجراهای شهرستانی و ۲ اثر برای تهران بود، توضیح داد: «از مجموع این آثار از ۲۵ شهر ما جدول کارها را تشکیل دادیم. هم‌چنان که کوروش زارعی دبیر جشنواره نیز گفت واقعا امسال کارها از اقصی نقاط ایران عزیزمان تولید شده و ما در این چند روز اجرا از شهرهای مختلف میزبانان در تهران هستیم.»

نصیری در پاسخ به این سوال که علت انتقال اجراهای خیابانی به پهنه رودکی چه بود، گفت: «امسال این اتفاق استثنا افتاده و سال‌های دیگر ممکن است

دوباره محل اجرا تغییر کند، اما امسال تصمیم گرفتیم به خاطر سلامت هنرمندان و مخاطبان عزیزمان به پهنه رودکی کارها را منتقل کنیم و این تصمیم کاملاً آگاهانه صورت گرفت؛ چراکه نمی‌خواستیم برای کسی مشکلی ایجاد شود.»

او درباره بخش دوم اجراهای خیابانی که از ششم بهمن ماه آغاز شد، توضیح داد: «اکثر کارهایی که در نیمه دوم اجراها اضافه شدند و در پهنه رودکی اجرا شدند، آثاری هستند که هم به جهت تعدد نفرات و هم تکنیک اجرایی و تنوع بسیار متنوع‌تر از بخش اول هستند، علتش هم تعطیلاتی است که اتفاق افتاد و ناخواسته دانشجویان و دانش‌آموزان عزیز برنامه‌هایشان بهم خورد.»

نصیری اظهار داشت: «ما تلاش کردیم چند باری جدول را با دوستان هماهنگ کنیم؛ ناخواسته برخی گروه‌ها مجبور شدند که وارد بخش دوم و نیمه دوم اجرایی شوند به همین دلیل نیمه دوم اجراها متنوع‌تر شد.»

این کارگردان و نویسنده تئاتر درباره استقبال از کارهای خیابانی گفت: «همین نشان می‌دهد که تئاتر در تمام ایران علاوه بر اینکه دوستداران زیادی دارد، در شهرستان‌ها هنوز هم پایه و اساس خود را حفظ کرده است. مردم واقعا تئاتر را دوست دارند و حتی در همین سرمای سوزناک که داوران با بخاری نشسته‌اند و باز هم سردشان می‌شود، همه گردگرد اجراها می‌آیند و تماشاگر هستند، پیر و جوان روی صندلی‌ها می‌نشینند یا اینکه ایستاده کارها را تماشا می‌کنند.»

او افزود: «خوشبختانه تنوع ژانری هم در اجراهای خیابانی رعایت شد یعنی هم کار کمدی و اسطوره‌ای داشتیم و هم سوگ‌نامه، اجتماعی، ارزش‌های اسلامی و ایرانی که همه ذائقه‌های مخاطب را حفظ کرد.»

ابوالفضل همراه، داور بخش تئاتر خیابانی جشنواره تئاتر فجر:

عنصر خلاقیت در آثار خیابانی نقش پررنگی داشت

ابوالفضل همراه با تأکید بر اینکه چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر فرصت و زمانی برای شکوفایی هنرمندان جوان فراهم کرده، می‌گوید نمایش‌های خیابانی این دوره از نظر بازیگری و کارگردانی توانمند بودند و عنصر خلاقیت نقش پررنگی در ارائه آن‌ها داشت.

به گزارش ایران تئاتر، حضور ابوالفضل همراه، بازیگر تئاتر و تلویزیون به‌عنوان یکی از داوران بخش تئاتر خیابانی جشنواره تئاتر فجر بهانه‌ای شد تا با او به درباره روند برگزاری این رویداد بزرگ هنری و همچنین داور آثار بخش خیابانی گفت‌وگو کنیم که حاصل آن را در ادامه می‌خوانید:

ابوالفضل همراه درباره حضور هنرمندان در چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی فجر گفت: «در این دوره از برگزاری رویداد بین‌المللی تئاتر فجر کمتر شاهد حضور اسامی آشنا بودیم اما اتفاق خوب جشنواره حضور هنرمندان شهرهای مختلف از سراسر کشور بود.»

او ادامه داد: «امسال افرادی به جشنواره راه پیدا کردند که سال‌ها پشت درهای ورودی جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر منتظر مانده بودند و امکان دیده شدن استعدادشان فراهم نشده بود. خوشبختانه چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر فرصت و زمانی برای شکوفایی هنرمندان جوان فراهم کرد و به‌جرت می‌گویم که ملی‌ترین دوره جشنواره را شاهد بودیم.»

دبیر بخش نمایش‌های خیابانی افزود: «ما در تمامی بخش‌های چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر شاهد حضور گروه‌های جوان و بانگیزه بودیم؛ هنرمندان جوانی که در بخش‌های نمایش صحنه‌ای و خیابانی آثارشان را به نمایش گذاشتند و این تلاش و همراهی‌شان جای تقدیر و تشکر دارد.»

همراه با اشاره به اینکه هنرمندان جوان کشور نباید به حال خود رها شوند، توضیح داد: «رشد و ارتقای کیفی آثار خیابانی در سال‌های دیگر نیازمند همراهی و تلاش عزیزان حاضر در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و اداره کل هنرهای نمایشی به‌منظور برگزاری کارگاه‌های آموزشی است تا هنرمندان بتوانند از ظرفیت به وجود آمده استفاده کنند و در ارائه آثارشان عملکرد بهتری داشته باشند.»

او ادامه داد: «من به این مسئله اعتقاد دارم که بخش خیابانی جشنواره مردمی‌ترین بخش این رویداد هنری به شمار می‌آید.»

این هنرمند با اشاره به تأثیر حضور هنرمندان شهرهای مختلف کشور در معرفی فرهنگ و سنن شهر خود به مردم دیگر نقاط کشور گفت: «ما در این رویداد شاهد حضور هنرمندان از شهرستان‌های مختلفی هستیم که فرهنگ و هویت قومی و ملی خود را به نمایش می‌گذارند و این موضوع قطعا در شناخت مخاطب نسبت به آیین و رسم و رسوم نقاط مختلف تأثیر دارد. امسال گروه‌های شهرستانی به‌خوبی توانستند فرهنگ، قدرت و توانمندی خودشان را در عرصه تئاتر کشور نشان دهند.»

داور بخش نمایش‌های خیابانی گفت: «مخاطب در آثار صحنه‌ای با نمایشی روبه‌رو است که هیچ دخل و تصرفی در آن ندارد اما در بخش آثار خیابانی شاهد مشارکت تماشاگران هستیم که گاهی جریان نمایش

خیابانی را به سمت‌وسوی دیگری می‌برند و این بخش جذاب این گونه نمایشی محسوب می‌شود. این همراهی و مشارکت تماشاگر با هنرمند در اجرای خیابانی باعث می‌شود اثرگذاری آثار خیابانی در بعضی موارد حتی از آثار صحنه‌ای هم بیشتر باشد.»

ابوالفضل همراه در پاسخ به اینکه کدام بخش‌ها در نمایش‌های خیابانی حاضر در این دوره چشمگیرتر بودند، ادامه داد: «امسال در بخش بازیگری شاهد استعدادها و توانمندی‌های بسیار خوبی بودیم اما در بخش‌های دیگر ضعف‌هایی هم وجود داشت که بیشتر به دلیل نبود شناخت از تئاتر خیابانی و مؤلفه‌های اصلی آن برمی‌گردد.»

او ادامه داد: «بخشی از این ضعف‌های شناختی با حمایت مدیران در بخش آموزشی و توزیع عادلانه منابع برای برگزاری کارگاه و کلاس‌های آموزشی در تمامی نقاط کشور برطرف خواهد شد و بخش دیگر با مطالعه هنرمندان در زمینه ویژگی‌ها و مؤلفه‌های اصلی تئاتر خیابانی قابل حل است.»

این هنرمند افزود: «نبود آگاهی در مورد تئاتر خیابانی در آثار برخی از دوستان کاملاً مشهود بود و مفاهیمی در این آثار دیده می‌شد که نشان از نیاز به تحقیق، مطالعه و آموزش بیشتر دارد.»

او گفت: «دوستان باید در حوزه ایده دقت نظر بیشتری داشته باشند چراکه بیشتر آثار این دوره در سطح ایده باقی مانده بودند؛ اما در کلیت ماجرا بازیگری و کارگردانی آثار این دوره را توانمندتر دیدم و استفاده از عنصر خلاقیت نقش پررنگی در ارائه آن‌ها داشت.»

این داور بخش خیابانی با بیان اینکه اجرا در تهران مدینه فاضله هنرمندان شده است و این اصلاً خوب نیست، ادامه داد: «هنرمندان باید در سراسر کشور اجرا داشته باشند. به‌طور مثال اگر گروه نمایشی از سیستان آمده باید در شمال، جنوب، غرب و سایر شهرهای کشور به ارائه اثر نمایشی‌اش بپردازد تا فرهنگ، تاریخ، تمدن و هویت خود را به‌خوبی به دیگران معرفی کند.» او افزود: «ایران تنها تهران نیست و قطعا تهران تنها مکانی که هنرمندان توانمندی دارد، محسوب نمی‌شود. به همین دلیل آثار گروه‌های نمایشی سراسر کشور چه آثاری که در جشنواره حضور داشته‌اند و چه آثاری که در این رویداد هنری حاضر نبودند باید برای اجرا در سراسر کشور حمایت شوند تا هم آثار دیده شود و هم مخاطبان بیشتری با نمایش خیابانی آشنا شوند. حضور هنرمندان در گوشه‌گوشه ایران ظرفیتی را به وجود می‌آورد که منجر به ارتقای تئاتر خواهد شد.»

داور بخش نمایش‌های خیابانی چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر گفت: «طی سال‌های توقف برگزاری جشنواره تئاتر مناطق کشور متأسفانه بسیاری از هنرمندان با استعداد و خلاق تئاتر که در شهرستان‌ها به فعالیت مشغول بودند، نادیده گرفته شدند؛ اما خوشبختانه امسال احیای جشنواره تئاتر مناطق باعث شد تا این عزیزان دوباره به جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر راه پیدا کنند؛ اتفاقی که بابت آن از تمامی مدیران و فعالان این حوزه سپاسگزارم.»

او افزود: «امیدوارم در سال‌های آتی جشنواره تئاتر منطقه‌ای تعطیل نشود؛ چراکه این رویداد هنری به‌عنوان محل کشف استعدادها به شمار می‌آید. محلی که بعد از آن استعدادها به قله‌نهایی که همان جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر است، معرفی خواهند شد.»

ابوالفضل همراه توضیح داد: «با وجود برخی از نقاط ضعفی که در تعدادی از آثار حاضر در جشنواره مشاهده شد، یکی از مهم‌ترین و برجسته‌ترین ویژگی‌های این دوره حضور هنرمندان جدید و بااستعداد شهرستان‌ها در جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر بود.»

او افزود: «خوشبختانه ما در چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر شاهد اتفاق مهم دیگری نیز بودیم و آن حضور گروه‌های نمایشی برای مدت‌زمان بیشتری در طول زمان برگزاری جشنواره در تهران بود. حضوری که قطعا در سال‌های بعد باعث همکاری هنرمندان استان‌های مختلف با یکدیگر و رشد و ارتقای کیفی آثار آن‌ها در سال‌های بعد خواهد شد.» داور بخش خیابانی جشنواره ادامه داد: «افزایش مدت‌زمان حضور هنرمندان باعث ارتباط و تبادل اطلاعات آن‌ها با یکدیگر می‌شود. هنرمندان سراسر کشور در این مدت باید در کنار هم باشند، آثار هم را ببینند، از تجربیات هم استفاده کنند و یاد بگیرند. درواقع اصل و عامل برگزاری جشنواره‌ها همین فرصتی است که شرکت‌کنندگان برای دیدن و تماشای آثار یکدیگر به دست می‌آورند.»

ابوالفضل همراه توضیح داد: «امکان حضور برای تماشای آثار بیشتر در جشنواره‌ها فرصتی است که باید در تمامی رویدادهای هنری که شرکت‌کنندگان مختلفی از سراسر ایران دارد، مهیا شود تا آن‌ها بتوانند به ارزیابی آثار یکدیگر بپردازند. خوشبختانه امسال این امکان برای هنرمندان حاضر در چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر مهیا شد و از این بابت از همه مدیران و عوامل برگزاری جشنواره ممنونم. قطعا این اتفاق با وجود هزینه‌های گزاف و شرایط اقتصادی که کشور با آن مواجه است، رخداد ارزشمند و قابل‌ستایشی است.»

ابوالفضل همراه در پایان گفت: «از مدیران و مسئولان تقاضا دارم که نسل جوان را جدی‌تر بگیرند تا در سال‌های آتی شاهد حضور پررنگ‌تر آن‌ها باشیم و بتوانیم از ظرفیت‌های هنری این عزیزان برای آینده تولیدات تئاتر، سینما و تلویزیون کشور استفاده کنیم. آینده متعلق به جوانان است. آنچه در بخش خیابانی چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر شاهد بودیم، حضور نسل جوان و بااستعدادی بود که جزو سرمایه‌های فرهنگی و هنری کشور محسوب می‌شوند. آن‌ها ظرفیت‌های بسیار بزرگی دارند و امیدوارم مسئولان و سیاست‌گذاران عرصه فرهنگ و هنر کشور با برنامه‌ریزی اصولی از این پتانسیل استفاده کنند.»

پژمان شاهوردی، داور بخش تئاتر خیابانی جشنواره تئاتر فجر:

تئاتر خیابانی ایران رشد خوبی داشته اما هنوز نوپاست

پژمان شاهوردی داور بخش تئاتر خیابانی چهل و یکمین جشنواره تئاتر فجر می‌گوید باید آموزش‌های مابیشتر شود تا اجراهای خیابانی تئاتر ایران به حد مطلوب و استانداردهای جهانی برسد؛ تئاتر خیابانی ایران در حد کشورهای دیگر رشد خوبی داشته است اما هنوز نوپا است و خیلی جای کار دارد.

تولیدکنندگان اثر با مشخصه‌های تئاتر خیابانی آشنا نیستند. مثلاً هنوز تعریف درست و کاملی از تئاتر خیابانی نداریم و باید بدانیم هر نمایشی که در خیابان به اجرا در بیاید نامش تئاتر خیابانی نیست. تئاتر خیابانی مؤلفه‌های به‌خصوصی دارد که باید آن‌ها را رعایت کرد. تئاتر خیابانی باید در بطن زندگی مردم باشد و ضرورت اجرای آن مخاطب خیابان را قانع کند. از نظر من از موضوع و مسئله تئاتر خیابانی هر چه نزدیک‌تر به زندگی عادی ما باشد مخاطب بیشتر به سمت آن می‌رود و تبدیل به یک کنشگر می‌شود و رسالت تئاتر خیابانی اتفاق می‌افتد.

پیشنهادی برای بهتر شدن حال تئاتر خیابانی دارید؟

پیشنهاد من آموزش است؛ چون خیلی از هنرمندان تئاتر خیابانی خواهان آموزش و برگزاری کلاس هستند. در جشنواره‌های مختلف نام تئاتر خیابانی وجود دارد اما توجه و آموزش به این بخش از جشنواره‌ها هیچ‌وقت نمی‌شود. حتی چه اشکالی دارد که جلسات نقد و بررسی برای اجراهای خیابانی نیز انجام شود. نباید همه توجه‌ها به‌طرف نمایش‌های صحنه‌ای برود و بخش خیابانی را نادیده گرفت، چون زحمات هنرمندان تئاتر خیابانی بسیار دیدنی و ستودنی است. و وقتی این عشق و علاقه وجود دارد باید به آن بها داد و کمترین کار ممکن برای آن‌ها برگزاری کارگاه تئاتر خیابانی بود که امسال در جشنواره شاهدش نبودیم. در ایران بزرگانی را در عرصه تئاتر خیابانی داریم که می‌توانند روشن‌کننده راه هنرمندان تازه‌نفس تئاتر خیابانی باشند.

آیا مقالات درباره تئاتر خیابانی نوشته‌شده که بتواند کمکی به هنرمندان کند؟

بله، مقالات و کتاب‌های متعدد و زیادی درباره تئاتر خیابانی نوشته و نگارش شده است که اشاره اصلی آن‌ها به عنصر مهم تئاتر خیابانی یعنی طرح و ایده است.

امسال شما در کنار چهار داور دیگر آثار بخش خیابانی جشنواره تئاتر فجر را داوری و قضاوت کردید. هماهنگی و اتفاق‌نظر در داوری آثار راحت بود یا نه؟

همکاری و داوری در کنار بهمن صادق‌حسینی، استاد مسلم قاسمی، ابوالفضل همراه و حمید ابراهیمی برایم بسیار لذت‌بخش و فراموش‌نشدنی بود. ما خوشبختانه به‌واسطه تجربه و دانش بزرگواران در داوری بخش تئاتر خیابانی زاویه‌های فکری نزدیک به هم پیدا کردیم که این باعث بهتر بودن روند داوری ما نیز شد.

و کلام آخر...

سپاسگذار کوروش زارعی و داریوش نصیری هستم که دلسوزانه در این مدت با برنامه‌ریزی بسیار دقیق و فراهم کردن امکان اجرا برای هنرمندان تئاتر خیابانی در تهران همراه گروه‌های نمایشی بودند. امیدوارم خروجی اصلی تئاتر فجر چاپ مقالات و کتاب‌هایی برای هنرمندان خصوصاً تئاتر خیابانی باشد تا آموزش و پرورش هنری در کشورمان رواج پیدا کند چون معضل اصلی ما در تئاتر خیابانی نمایشنامه و متن است.

علی کیهانی: پژمان شاهوردی امسال و در چهل و یکمین دوره جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، داور بخش خیابانی بود. شاهوردی از هنرمندانی است که در ادوار متعدد جشنواره تئاتر فجر با آثار خود حضور فعال داشته است. شاهوردی از هنرمندان فعال و مشتاقی است که در این سال‌ها علاقه او به تئاتر خیابانی مشهود بوده و ترجیح او فعالیت بیشتر در عرصه نمایش‌های محیطی و خیابانی است. با پژمان شاهوردی برای آگاهی از چند و چون داوری‌ها و فضای کارهای خیابانی این دوره از جشنواره، به گفت‌وگو پرداختیم که در ادامه می‌خوانید:

روند داوری بخش خیابانی چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر در این ۱۰ روز چگونه گذشت؟

از نظر من در بخش تئاتر خیابانی امسال جشنواره تئاتر فجر، با استقبال پرشوری نسبت به سال‌های گذشته روبه‌رو بود. در بخش خیابانی ۳۱ اثر حضور داشتند که ۲۹ اثر در بخش داوری و ۲ اثر هم مهمان جشنواره بودند. از روز اول حس کردیم کارمان خیلی سخت است و با چالشی روبه‌رو هستیم، چون همه هنرمندان بنام تئاتر خیابانی در فجر امسال حضور داشتند؛ و این حضور به معنای یک رقابت سالم و همراه با دانش و تجربه بود.

با توجه به حضور شما در ادوار گذشته تئاتر فجر، کیفیت آثار بخش خیابانی رشد داشته است؟

بله، با تماشای هر اثر به این نکته می‌رسیدیم که هنرمندان خیابانی نسبت به جشنواره‌های گذشته به تعالی و رشد رسیدند و این یعنی تئاتر خیابانی یک‌قدم به جلو رفته است. البته نقص‌ها و مواردی هم وجود دارد که باید به آن‌ها نیز توجه شود.

تئاتر خیابانی ایران در سطحی است که بتواند با گروه‌های یا کشورهای خارجی به رقابت بپردازد؟

باید آموزش‌های ما بیشتر شود تا اجراهای خیابانی تئاتر ایران به حد مطلوب و استانداردهای جهانی برسد؛ تئاتر خیابانی ایران در حد کشورهای دیگر رشد خوبی داشته است اما هنوز نوپا است و خیلی جای کار دارد.

تنوع موضوعی و حضور هنرمندان تئاتر خیابانی در جشنواره چگونه بوده است؟

در این دوره از جشنواره تئاتر فجر به موضوعات اجتماعی، دفاع مقدسی، دینی، آیینی و مقاومت اشاره و بر اساس آن‌ها اجرا شد و این یک نوید آینده‌ساز برای هنرمندان تئاتر ایران است. هنرمندان تئاتر خیابانی نیز کنار نکشیدند و تئاتر را تنها نگذاشتند. چون زنده ماندن و روشن بودن چراغ جشنواره به‌نظر کمک بسیاری در حیات تئاتر کشور دارد.

چقدر مؤلفه‌ها و پارامترهای یک اثر خیابانی در جشنواره تئاتر فجر چهل و یکم رعایت و دیده شد؟

تئاتر خیابانی باید‌های و نبایدهایی دارد که اگر این موارد در اجراهای هنرمندان خیابانی رعایت نشود ما متوجه می‌شویم که

ادنا زینلیان، داور بخش صحنه‌ای جشنواره تئاتر فجر:

حمایت از هنرمندان به ارتقای تئاتر کشور کمک می‌کند

ادنا زینلیان می‌گوید در این دوره از جشنواره نمایش‌های بسیار خوبی از استان‌ها دیده که امیدوارکننده است و اگر هنرمندان حمایت شوند در آینده بسیار رشد خواهند کرد. نباید تهران را از شهرستان تفکیک کرد چراکه همه هنرمندان یک کشور هستند.

به گزارش ایران تئاتر، ادنا زینلیان از جمله هنرمندان پیشگام عرصه طراحی لباس اپرا و تئاتر است که او را به‌عنوان یکی از اولین هنرمندان دانش‌آموخته حوزه طراحی لباس در ایران می‌شناسند. او در چهل و یکمین دوره جشنواره بین‌المللی فجر به‌عنوان داور در بخش جایزه بزرگ صحنه‌ای حضور داشت.

این هنرمند شناخته شده آثار شرکت‌کننده در این دوره از جشنواره را بسیار متنوع دانست و گفت: «در بخش مسابقه بزرگ صحنه‌ای همه نوع اثری دیدیم. نمایش‌های شرکت‌کننده، هم از لحاظ تکنیک و هم از نظر محتوا و موضوع دارای تنوع بالایی بودند. من در دوره قبل داور نبودم و نمی‌توانم قیاس دقیقی با گذشته داشته باشم اما آنچه در این دوره دیدم، بسیار متنوع بود.»

او کیفیت آثار حاضر در این رویداد را نیز قابل‌قبول توصیف کرد و افزود: «همان‌طور که همه می‌دانیم تئاتر عموماً به لحاظ مالی حمایت نمی‌شود و حمایت مالی در تولید و روی صحنه بردن یک اثر کم تأثیر نیست؛ بنابراین باید دید گروه‌ها با چه امکاناتی شرکت کرده‌اند و به نظر من گروه‌ها توانستند با توجه به شرایط و امکاناتی که در اختیار داشتند، آنچه را برای حضور در این رویداد لازم بود، انجام بدهند.»

داور بخش جایزه بزرگ صحنه‌ای چهل و یکمین دوره جشنواره بین‌المللی فجر با اشاره به حضور بسیار چشمگیر استان‌ها و شهرستان‌ها در این دوره از جشنواره گفت: «ما نمایش‌های بسیار خوبی از استان‌ها دیدیم؛ این اتفاق خیلی خوب است و جای امیدواری دارد. این همه اثر دیدنی از شهرستان‌هایی که امکانات زیادی در اختیارشان نیست و حتی گاهی یک سالن تئاتر هم ندارند، خیلی خوب و خوشحال‌کننده است و شهرستان‌ها اگر حمایت شوند در آینده بسیار رشد خواهند کرد.»

زینلیان برگزاری جشنواره‌ها را نیز بسیار تأثیرگذار ارزیابی کرد و توضیح داد: «شرکت در جشنواره‌ها به هنرمندان شهرستانی کمک می‌کند تا مطرح شوند و عرصه‌ای داشته باشند تا نتیجه زحمات‌شان را نشان بدهند؛ و آثار هنرمندان دیگر را هم ببینند.»

او افزود: «ایجاد امکان تماشای آثار خوبی که در تهران روی صحنه می‌رود

برای هنرمندان شهرهای دیگر هم بسیار اقدام مفیدی خواهد بود. به‌طور کلی من فکر می‌کنم نباید تهران را از شهرستان تفکیک کرد. همه این‌ها هنرمندان یک کشور هستند. نباید محدودیت ایجاد کنیم، باید ارتباطات را بیشتر کنیم. تا امکاناتی مهیا شود که هر اثر خوبی هر کجا اجرا می‌شود هنرمندان بتوانند تماشا کنند.»

زینلیان آموزش را هم مؤثر دانست و گفت: «کارگردان‌ها و هنرمندان خوب و مطرح کشور می‌توانند در شهرهای مختلف، کارگاه آموزشی بگذارند تا این جوانان علاقه‌مند بتوانند استفاده کنند.»

ادنا زینلیان درباره داوری این رویداد گفت: «از آغاز برگزاری جشنواره، گروه داوری هر دو روز یک‌بار جلسه می‌گذاشتیم و در مورد آثار صحبت می‌کردیم. صرفاً نمایش‌ها را تماشا نمی‌کردیم و گذرا رد نمی‌شدیم و همه کار را نگذاشته بودیم برای روز آخر. با این وجود، روز گذشته یک‌بار قبل از آغاز اجراها جلسه داشتیم و در پایان اجراها هم تا نزدیک صبح صحبت و تبادل نظر کردیم. هر اثری را بر اساس توان خودش بررسی و آنالیز کردیم، بحث و نقد کردیم و امکانات تمام جزییات را برای داوری در نظر گرفتیم که در آیین اختتامیه با جزییات بیان شد.»

او با اشاره به اینکه سال‌ها در جشنواره تئاتر فجر حضور نداشته است، افزود: «در گذشته مسئولیت‌هایی داشتم و امسال بعد از سال‌ها به جشنواره برگشتم و دیدم که همه دوستان تمام تلاش خودشان را برای هرچه بهتر برگزار کردن این جشنواره انجام دادند.»

زینلیان در پایان گفت: «امیدوارم جوان‌هایی که این قدر زحمت می‌کشند موفق شوند، شناخته بشوند و تحت حمایت قرار بگیرند.»

بهمن صادق حسنی، داور بخش تئاتر خیابانی جشنواره تئاتر فجر:

تنوع موضوعی، یکی از بهترین اتفاقات این دوره از جشنواره بود

صحنه‌ای را دیده است، بیان کرد: «در میان آثار نمایش صحنه‌ای، در نظر من دو اثر هم به لحاظ کارگردانی و هم به لحاظ طراحی صحنه بی‌نظیر و قابل توجه بودند. البته در بیشتر آثار بخش خیابانی می‌شد انگیزه و عزم هنرمندان جوان را برای ارائه کار بهتر دید که این خود مایه امیدواری است.»

این داور بخش خیابانی با ابراز خوشحالی از متنوع بودن آثار در این دوره گفت: «تنوع موضوعی آثار یکی از بهترین اتفاقات این جشنواره بود و آثار و ایده‌های متفاوت اجرایی بسیاری به چشم می‌خورد.»

صادق حسنی برگزاری جشنواره تئاتر منطقه‌ای فجر و نیز حضور پررنگ برگزیدگان این رویداد را نقطه درخشان چهل و یکمین دوره جشنواره تئاتر فجر دانست و شرح داد: «هنرمندان تئاتر شهرستان، نسل جوان و پویایی هستند که ایده‌های خوبی برای اجرا دارند و اگر امکانات بیشتری در اختیار داشته باشند،

بهمن صادق حسنی، داور بخش نمایش خیابانی چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر می‌گوید تنوع موضوعی آثار بخش محیطی، یکی از بهترین اتفاقات این دوره از جشنواره بود.

به گزارش ایران تئاتر، بهمن صادق حسنی با بیان اینکه از سال ۵۴ وارد عرصه تئاتر شده است، گفت: «ما فرزند تئاتر هستیم و با تئاتر نفس می‌کشیم.»

این داور در خصوص سطح ایده‌ها در بخش نمایش خیابانی توضیح داد: «هنرمندان در بخش تئاتر خیابانی باید از سطحی‌نگری دوری کنند و در پردازش ایده‌ها بیشتر بکوشند اما با این حال گروه‌های حاضر در این بخش نهایت تلاش‌شان را برای اجرای گونه‌های مختلف نمایشی در حوزه تئاتر خیابانی ارائه کردند.»

صادق حسنی با اشاره به اینکه تعدادی از آثار نمایش

مطمئناً شاهد آثار فاخرتری خواهیم بود.»

این داور در خصوص تفاوت این دوره از جشنواره با دوره‌های قبل گفت: «در این دوره از جشنواره تئاتر فجر حضور نداشتن کارگردانان حرفه‌ای بسیار حس می‌شد؛ اگر آن‌ها حضور داشتند هنرمندان غیرتهرانی فرصت مناسب‌تری برای کسب تجربه در اختیار داشتند.»

بهمن صادق حسنی ادامه داد: «هنرمندان شهرستان آثار خوب و ماندگار و حضور چشمگیری داشتند و داوران بدون توجه به اینکه آثار از شهرستان یا تهران هستند، به داوری می‌پردازند و تهرانی یا غیرتهرانی بودن آثار هیچ تفاوتی در داوری‌ها ایجاد نمی‌کند.»

این داور بخش خیابانی در مورد معیارش برای داوری آثار توضیح داد: «آثاری که به فرهنگ ایرانی متکی باشد و اسطوره‌های ایران و تاریخ ایران را نمایش می‌دهد و موضوعات و مسائل فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و... جامعه را نشان دهند، بیشتر مورد توجه است.»

ایوانا ووچیک کومیناج، داور بخش بین‌الملل جشنواره تئاتر فجر:

از طریق جشنواره می‌توان نمایشگر و مخاطب جدی تئاتر تربیت کرد

بهنام حبیبی: ایوانا ووچیک کومیناج، هنرمند صربستانی که سال‌ها در عرصه هنر تئاتر و در جایگاه‌های مختلف فعالیت کرده است، جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر را آوردگاهی برای نشان دادن و به رخ جهانیان کشاندن توانایی و هنر والای ایرانیان می‌داند. با او در مورد جشنواره و نحوه داوری آثار و سطح کیفی آثار شرکت‌کننده در آن به گفت‌وگو نشستیم. کومیناج به رک‌گویی شهره است و خود می‌گوید در وادی هنر با کسی رودربایستی ندارد.

خانم کومیناج، تنوع موضوعی آثار حاضر در بخش بین‌الملل جشنواره را چگونه ارزیابی می‌کنید؟ آیا پیشنهادی در زمینه متنوع‌تر شدن آثار شرکت‌کننده در جشنواره دارید؟

برخی از نمایش‌ها دارای ترجمه رونویس بودند که این باعث می‌شد که من با دیدن نمایش، به محتوای آن پی ببرم، اما برخی از نمایش‌ها دارای رونویس نبودند و متن آن‌ها هم به ما داده نشده بود؛ بنابراین من باید با دقت نگاه می‌کردم و از انرژی و حس بازیگران به محتوا و رویداد روی صحنه پی می‌بردم؛ از این‌رو بهتر است که همه نمایش‌ها دارای ترجمه رونویس باشند.

سطح کیفی آثار، چه در بخش خارجی و چه در بخش داخلی را چگونه ارزیابی می‌کنید؟ موضوعاتی بودند که مشکلات حال حاضر را نشان می‌دادند، مانند مهاجرت. برخی نمایش‌ها درباره تئاتر کلاسیک صحبت می‌کردند و همان را با دیدگاه خود نشان می‌دادند مثل هملت و مکبث، یا نمایش از کشور عمان که یک نمایش عرفانی بر اساس موزیک و درباره جنگ بین خوبی و بدی بود. برخی نمایش‌ها هم به بازگویی یک داستان می‌پرداختند؛ مانند داستان سوگواری هزار و یک شب؛ جشنواره تئاتر فجر، جشنواره بزرگی است که نمایش‌هایی از مناطق مختلف ایران در آن شرکت کرده بودند و دارای بخش‌های گوناگونی بود، مانند ملل، مسابقه، خیابانی و... حتی نمایش‌هایی که در بخش خیابانی آن برگزار می‌شدند هم نمایش‌های خیلی خوبی بودند. در روز اول جشنواره، من یکی از این نمایش‌های خیابانی را تماشا کردم و به نظر من از سطح کیفی خوبی برخوردار بود. به تعبیری همه این المان‌ها در کنار هم، جشنواره تئاتر فجر را قوی می‌کنند؛ اما هدف جشنواره نباید فقط این باشد که نمایش در آن روی صحنه برود، بلکه باید هم مخاطب را به سالن بیاورد و هم اینکه آموزشی باشد و آموزش دهد؛ همچنین دوست داشتم که تعداد جایزه‌هایی که به نمایش‌های آمده از شهرهای کوچک داده می‌شود، زیادتر باشد و این یعنی داریم شهرهای کوچک را پشتیبانی می‌کنیم.

بیشتری دارد، کدام بازیگر بهتری دارد، کدام نور بهتری دارد یا کدام نوآوری و چیز جدیدی ارائه می‌دهد. تلاش کردیم تا همه این‌ها را در نظر بگیریم و اینکه سطح کار شما کجاست و نمایش شما دارای چه معماری است. نمایش، مانند معماری است که رسم و راه و شیوه خود را دارد.

فرآیند و کیفیت داوری چگونه بود؟ آیا طبق برنامه انجام شد؟

به نظرم همه داوران شایسته و باسلیقه بودند. مثلاً کره جنوبی کشوری است که نگاهی جدی به فرهنگ دارد. همکاران ایرانی ما هم خیلی شایسته بودند و همه حرفه‌ای بودند و می‌دانستند در کارشان چه رویدادهایی در جهان در حال انجام است. آن‌ها جانب‌دارانه با موضوع برخورد نمی‌کردند. آن‌ها دارای نیت خیر بودند.

ارزیابی کلی‌تان از جشنواره تئاتر فجر و نحوه برگزاری‌اش چیست؟ آیا پیشنهادی برای آینده این رویداد و بهتر برگزار شدنش دارید؟

برخی نمایش‌ها انتخاب می‌شوند تا به جشنواره برسند. تنها این نمایش‌ها در جشنواره دیده می‌شوند. به نظرم پیشنهاد خوبی است که اعضای هیئت‌داوران، نمایش‌هایی را که انتخاب نشده‌اند، هم ببینند؛ و دریابند هر شهر در چه جایگاهی از تئاتر قرار دارد. با توجه به قدرتمندی ایران و بزرگی شهر تهران، به نظرم باید جشنواره و کنفرانس‌های بین‌المللی بزرگ در زمینه تئاتر در تهران برگزار شود. پس به نظرم، تهران توانایی برگزاری جشنواره و کنفرانس‌های بین‌المللی بزرگ و قدرتمند در زمینه تئاتر را دارد. رویدادهای هنری‌ای که مثلاً با بیش از هزار شرکت‌کننده برگزار شوند و با این کار، فرهنگ خودتان را زیر نور قرار دهید و آن را به رخ جهان بکشانید.

پشتیبانی از نمایش‌های شهرهای کوچک مهم است چون با پشتیبانی از هنرمندان این شهرهای کوچک، تئاتر شکل می‌گیرد. جشنواره راهی است که از آن راه می‌توانید نمایشگر، مخاطب و... تربیت کرد و شما این‌گونه می‌توانید همه‌چیز را با هم به وجود بیاورید. همچنین با اجرای نمایش، شما می‌توانید مکاتب هنری بسازید. همه این‌ها از راه جشنواره شکل می‌گیرد. شما می‌توانید مخاطب بسازید، به‌عنوان مثال، فردی که اکنون پانزده‌ساله است و نمایش شما را تماشا می‌کند، اگر از آن خوشش بیاید تا پنجاه سال آینده هم به تئاتر خواهد آمد.

نظرتان در مورد کیفیت آثار نمایشی ایرانی و وضعیت تئاتر ایران، نسبت به گذشته چیست؟

درباره اینکه وضعیت تئاتر ایران نسبت به گذشته بهتر شده است یا نه، نمی‌توانم چیزی بگویم، چون از گذشته آن اطلاعی ندارم. من پیش‌ازاین، با فرهنگ، ادبیات و شعر ایران آشنا بوده‌ام. ولی این اولین بار است که رودرو تئاتر ایران را از نزدیک می‌بینم. آنچه برای من خیلی مهم است این است که مردم ایران چقدر به هنر علاقه دارند و چقدر به آن احترام می‌گذارند. به‌عنوان مثال، امروز هر کس که روی صحنه می‌رفت، پیش از پا گذاشتن روی صحنه، ابتدا آن را می‌بوسید. این چیزی نیست که شما بتوانید امروز در اروپا ببینید، در دهه شصت بود ولی حالا نه. برای من این خیلی جالب است که در ایران، خیلی از مردم، خود و زندگی‌شان را وقف هنر و تئاتر کرده‌اند.

معیارهای داوری شما چه اصولی بودند؟ آیا پیشنهاد و یا نیاز به تغییری در آن می‌بینید؟

تلاش کردیم پیچیده‌ترین کار را انتخاب کنیم. با ویژگی‌هایی از جمله اینکه کدام نیاز

پچپچه‌های پشت خط نبرد - تالار مولوی - ۱۴۰۰

میزبانی تماشاخانه سنگلج از «عروسی دختر رستم، بانو گشسب»

روی صحنه می‌رود. به گزارش ایران تئاتر، نمایش «داستان عروسی دختر رستم، بانو گشسب» ماجرای شیرین و طنزآلود او در انتخاب همسر است و ماجراجویی‌های پهلوان بانویی ایرانی را به نمایش می‌گذارد.

سیدمهرداد کاوسی حسینی، محمد عادل غلامی، محمد طالبی، امیرحسین فاطمی، رامین ارجمندی، مرضیه دهقانپور، مهدی بیابانی، مهدیه شهرام و سیدمحمد جواد کبودراهنگی بازیگران نمایش «عروسی دختر رستم، بانو گشسب» هستند.

نمایش «عروسی دختر رستم، بانو گشسب»، از ۱۷ بهمن تا ۵ اسفند، ساعت ۱۹ روی صحنه خواهد رفت. علاقه‌مندان برای تماشای این اثر و دریافت بلیت نمایش می‌توانند به سایت تیوال مراجعه کنند.

نمایش کمدی و شادی‌آور «عروسی دختر رستم، بانو گشسب» به نویسندگی اردشیر صالح‌پور و کارگردانی سیدمحمدجواد کبودراهنگی، درباره ماجراجویی‌های پهلوان بانویی ایرانی از روز دوشنبه (۱۷ بهمن ماه) در تماشاخانه سنگلج

و حرکتهای نمایش، اثر مؤثری را می‌گذارد. نقاشی‌های به‌کاررفته در طراحی صحنه نمایش مضحکهای عجایب المخلوقات هم فضا ساز، زیبا، چشم‌نواز و دارای کارکرد دراماتیک هستند؛ فقط ای کاش با نگاه بر اینکه رویدادگاه شماری از صحنه‌های نمایش مضحکه عجایب المخلوقات قهوه‌خانه هستند، در طراحی صحنه این نمایش از نقاشی‌هایی در پیوند با هنر پرده‌خوانی و هنر خیالی‌نگاری هم بهره‌مند شویم.

طراحی حرکتهای نمایش مضحکه عجایب المخلوقات وام‌دار زیبایی‌شناسی حرکت‌های موزون فولکلوریک چندین قوم ایران اهورایی است. حرکتهای موزون اقوام ایرانی، این دست‌افشانی‌ها و پایکوبی‌های شادانه را، می‌توان از دیدگاه نشانه‌شناسی رمزگشایی کرد و به دریافت و درک ژرف‌تری از این هنر ناب دست یافت. طراحی جامگان و موزیک این نمایش نیز برخوردار از ویژگی‌های زیبایی‌شناسانه فرهنگ و هنر ایرانی است که هر دو پیوند عمیق و ناگسستنی با سبک زندگی دیروز و امروز ایرانیان دارند. ترانه‌های نمایش مضحکه عجایب المخلوقات از دیگر مؤلفه‌های به‌یادماندنی این نمایش است. چه ترانه‌ای که از خواص درمانی دمنوش‌ها و نوشیدنی‌های گیاهی می‌گوید و در پیوند با فضای قهوه‌خانه و شربت‌خانه است، چه ترانه‌هایی که یادآور نمایش‌های روح‌وسی و هنر پیش‌پرده‌خوانی، ضربی‌خوانی‌ها و بیات‌تهرانی‌ها، یادآور آفرینش‌های هنرمندانه و پویای پژه‌شناسانه زنده‌یاد استاد مرتضی احمدی هستند.

نمایش «مضحکه عجایب المخلوقات»، نمایشی برگرفته و برخاسته از فرهنگ عامه بسیاری از ایرانیان و در پیوند با همین مردم است که شادی و آرامش، امید و انگیزه را حق خویش می‌دانند. این نمایش ادای احترامی به ایرانیان است که در درازنای تاریخ، رندانه و آگاه، شاد و شیدا، از حق خویش در برابر ستم و بیداد زمانه دفاع می‌کنند...

انسان را در پی دارد، نکته‌ای بارز است که اندیشمندان و پژوهشگران زمینه کمدی پیرامون آن فراوان گفته و نوشته‌اند. نمایش مضحکه عجایب المخلوقات نمایشی بهره‌مند از شگردهای نمایش ایرانی است. یکی از این شگردها زن‌پوشی است. بازی دقیق، خوش انرژ، برخوردار از ریتم و تمپوی ستودنی، سرشار از ظرافت و جزئیات، با تمرکز بالا، برخوردار از فن بیان و زبان بدن درخور کاراکتر خاله‌خانم که درواقع یک زن‌پوشی بود و بازیگری آقا به این نقش جان می‌بخشید، یکی از مؤلفه‌های مهم این نمایش است. دریافت این بازیگر از نقش و ارائه هنرمندانه او

نقدی بر نمایش «مضحکه عجایب المخلوقات» اثر هادی کیانی

برای شادی مردم

المخلوقات». کمدی زیبا باید برخوردار از بداهه‌پردازی باشد؛ آن‌چنان که شماری از بازیگران نمایش مضحکه عجایب المخلوقات، ظریف و هوشمند، انرژی آن و لحظه تماشاگران را دریافت می‌کردند و به‌اندازه و به‌جا بداهه می‌گفتند؛ اما بداهه‌پردازی تنها رکن و مؤلفه کمدی نیست؛ آفرینش لحظه‌های کمیک نیازمند طراحی و برنامه‌ریزی است تا ریتم و تمپوی درست آن صحنه ریخت بیابند. همچون بسیاری از لحظه‌ها و صحنه‌های

عرفان پهلوانی: نمایش «مضحکه عجایب المخلوقات» به نویسندگی و کارگردانی هادی کیانی، نمایشی دیگر از نمایش‌های چهل‌ویکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر بود که شنبه هشتم بهمن ۱۴۰۱ شمسی مهمان سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر و میزبان تماشاگران تئاتر بود. یکی از نکته‌های بسیار بارز و برجسته درباره این اجرا، حضور پرشور و شمار تماشاگران بود. این حضور یک علت ویژه دارد؛ ایران و جهان امروز و روزگار ما، نیازمند شادی، کمدی و خنده است... این نیاز، روزبه‌روز بیشتر رخ می‌نماید و هنرمندی مؤثر و ماندگار خواهد بود که با برخورداری از دانش مخاطب‌شناسی، به این نیاز درون و پیرامون خود پاسخی درخور و شایسته دهد...

یکی از نوین‌ترین تعریف‌ها در محافل هنری پیرامون هنر می‌گوید: هنر یعنی تأثیر. این تأثیرگذاری رخ نخواهد داد، مگر آنکه ارتباط درست و ژرفی میان مخاطب و آفریده هنری ریخت یابد. بی‌گمان بهترین راه روزگار ما برای برقراری ارتباط با مخاطب و تأثیرگذاری زیباتر، کمدی است. فردریش دورنمات گفته آورده است: «در سده بیستم آن‌چنان از هراس‌های واقعی کرخت و بی‌حس شده‌ایم که تراژدی چندان اثری بر ما ندارد و فقط از راه برخورد با کمدی می‌توان تراژدی را بازیافت». چه‌بسا این ویژگی سده بیستم، در سده بیست‌ویکم شدت بیشتری را یافته است.

کمدی جهان گسترده‌ای است. خود شیوه‌هایی دارد. می‌توان کمدی را هوشمندانه و با ظرافت طبع، هنرمندانه آفرید؛ همانند بسیاری از صحنه‌های نمایش «مضحکه عجایب المخلوقات». می‌توان یک نمایش کمدی را با یک نگاه سطحی‌نگرانه به شوخی‌های کلامی جنسی فرو کاهید؛ همچون اندکی از لحظه‌های نمایش «مضحکه عجایب

این نمایش که برخوردار از ریتم و تمپوی درخور و شایسته‌ای بودند.

کمدی یک دانش است: مجموعه‌ای از تکنیک‌ها که می‌توانند به برانگیختن عاطفه‌ی خنده در تماشاگر بینجامند. همانند یکی تکرار و دیگری ماشینی عمل کردن موجود زنده که هر دو به علت کردار و رفتار و حتی گفتار به دور از خرد انسانی کاراکتر یا کاراکترهای نمایش، تماشاگر را به خنده، این عاطفه زندگیبخش می‌رسانند. اینکه چرا این فرآیند، فرآیند واکنشی دور از خرد، خنده

ستودنی و نیز به‌یادماندنی است. از دیگر ویژگی‌های ستایش‌برانگیز نمایش مضحکه عجایب المخلوقات می‌باید که هماهنگی موجود در این آفریده هنری در بهره‌گیری از رکن‌ها و مؤلفه‌های فرهنگ و هنر ایرانی را یاد کرد. دکور این نمایش بازنمایانده‌گونه‌ای از معماری ایرانی است. طراحی صحنه این نمایش توانسته است افزون بر چشم‌نوازی و فضا سازی در بیشتر لحظه‌ها و صحنه‌ها کاربرد دراماتیک داشته باشد و نیز بر ایجاد دگرگونی دیداری و تنوع بصری طراحی میزانش‌ها